Szanowni Doradcy

udostępniamy Państwu:

- treść maila przygotowującego do Ogólnopolskiego spotkania DR na Jasnej Górze **(1)**
- treść maila jaki po ogólnopolskim spotkaniu Duszpasterstwa Rodzin poświęconym zakończonemu Synodowi przyszedł do Wydziału**. (2)**
- slajdy do relacji o Synodzie przedstawione w czasie spotkania poniedziałkowego (30.11) w kurii **(3)**

Są to zasadniczo teksty wewnętrzne – więc niech pozostaną w Naszym gronie jako pewnego rodzaju przyczynek do dyskusji w ramach Duszpasterstwa w naszej Diecezji.

Teksty należy traktować jako pewnego rodzaju sugestie i zapowiedzi kierunków działań. Niektóre z proponowanych działań już są u nas w Diecezji realizowane ☺

Oczywiście w znacznym stopniu realizacja postulatów synodalnych w naszej diecezji zależy od wypracowanych przez nas rozwiązań a ostatecznie od decyzji Księdza Biskupa Ordynariusza –

1.

Propozycje duszpasterskie po XIV Synodalnym Zgromadzeniu Zwyczajnym Biskupów 4 – 25 października 2015 r. na temat *Powołanie i misja rodziny w świecie współczesnym*

Dziedzictwem spotkań i dyskusji synodalnych jest wiele refleksji i propozycji na gruncie duszpasterskim. Myślę, że wiele z nich należy przemyśleć i dostosować do warunków duszpasterstwa w Polsce. Postaram się uszeregować kilka zaledwie postulatów, które mogą być podstawą inicjatyw duszpasterstwa rodzin.

1. Przygotowanie do zawarcia sakramentu małżeństwa

Należy przygotować lepiej program formacji do małżeństwa, zachowując dotychczasowy podział zaproponowany przez *Familiaris consortio*. Przygotowanie powinno odbywać się na trzech poziomach: dalszym, bliższym, bezpośrednim.

a. Przygotowanie dalsze

Przygotowanie do sakramentu małżeństwa realizuje się już na poziomie świadectwa rodziców i ich zachwytu nad miłością i owocnością sakramentu. Rodzice, małżonkowie, którzy nie spotkali Jezusa Chrystusa i nie żyją wiarą, nie będą często w stanie przekazać dzieciom bogactwa i radości, które płynie z sakramentu małżeństwa. Dlatego należy formować rodziców, przypominając im, że to oni są pierwszymi nauczycielami wiary i osobami, które pomagają dzieciom odkrywać ich tożsamość płciową i powołanie życiowe, które dają

bezpieczeństwo. W tym celu należy wprowadzić parafiach obowiązkową formację dla rodziców dzieci na trzech poziomach:
- rodzice przygotowujący się do chrztu dziecka,
- rodzice dzieci przygotowujących się do przyjęcia I Komunii św.,
- rodzice młodzieży przygotowującej się do przyjęcia sakramentu bierzmowania.
Katechezy te powinny mieć na celu pogłębienie wiary, zaproszenie do współpracy w życiu parafialnym, uświadomienie rodzicom, że to oni mają pierwszy i podstawowy obowiązek przekazania dzieciom wiary.

b. Przygotowanie bliższe

Na tym etapie należy zaprosić do formacji narzeczonych małżeństwa, które poprzez świadectwo wiary i swój codzienny przykład ukażą narzeczonym, że miłość jest możliwa do zrealizowania i w pełni dokonuje się to przez spotkanie małżonków ze sobą nawzajem i zaproszenie Jezusa Chrystusa do ich rodziny. Trzeba podkreślić, że proces przygotowania do zawarcia sakramentu małżeństwa jest drogą katechumenatu i dlatego powinien opierać się o osobiste doświadczenie wiary narzeczonych. W tym towarzyszeniu narzeczonym oprócz kapłana, doradców życia rodzinnego powinny być blisko małżeństwa i rodziny, które czynnie będą uczestniczyły w formacji narzeczonych.

c. Przygotowanie bezpośrednie

Powinno się ono odbywać w parafii narzeczonych. Doświadczenia przygotowań w innych ośrodkach pokazują, że po chwili bardzo emocjonalnych uniesień, narzeczeni są pozostawieni sami sobie i nie potrafią odnaleźć się w życiu małżeńskim i rodzinnym jako wspólnota wiary i modlitwy. Należy unikać formacji narzeczonych poprzez tzw. katechezy weekendowe, ponieważ doświadczenie wiary i wspólnoty nie może narodzić się w tak krótkim czasie.
Na tym etapie konieczne jest zaangażowanie małżeństw w formację i świadectwo. Niekoniecznie muszą to być małżeństwa uczestniczące w formacji ruchów i stowarzyszeń, choć doświadczenia potwierdzają ich mocne oddziaływanie ewangelizacyjne. Spotkania z narzeczonymi nie mogą się odbywać tylko i wyłącznie jako wykłady, lecz powinny zaowocować wytworzeniem bliskiej relacji z Chrystusem i między narzeczonymi, poprzez modlitwę, adorację.

2. Stworzenie studium diecezjalnego rodzinnego

Ponieważ brak znajomości doktryny Kościoła na temat małżeństwa i rodziny jest zatrważający, powinno się w ramach studium diecezjalnego zapraszać kapłanów i małżeństwa do podjęcia systematycznej refleksji nad teologią ciała św. Jana Pawła II. Cenne byłoby zaangażowanie małżeństw, gdyż jak pokazują to „ankiety Franciszka", świadectwo małżeństw w formacji narzeczonych i towarzyszeniu w rozwoju duchowym innym małżeństwom jest bardziej skuteczne. Myślę, że studium takie wzorem niektórych diecezji mogłoby funkcjonować dwutorowo:
- studium podyplomowe – dla osób posiadających wyższe wykształcenie zakończone dokumentem uprawniającym do podejmowania działań edukacyjnych i formacyjnych zarówno w placówkach państwowych jak i kościelnych (zakres godzin do ustalenia),
- studium dla osób nieposiadających wyższego wykształcenia uprawniające do działań duszpasterskich i edukacyjnych w diecezji pod okiem Diecezjalnego Duszpasterza Rodzin.

3. Towarzyszenie małżonkom i rodzinom – parafia

Studium diecezjalne przygotowałoby także małżeństwa do podjęcia posługi „towarzyszenia" innym małżeństwom. To towarzyszenie powinno odbywać się zawsze w strukturach parafii. Mam na myśli wspólną modlitwę małżeństw i rodzin za siebie wzajemnie (częstotliwość do ustalenia), adorację Najświętszego Sakramentu w intencji rodzin, rozmowy, świadectwa, spotkania w formie agapy. Należy uniknąć atmosfery przymuszania do wstępowania do ruchów i stowarzyszeń katolickich rodzinnych.
Konieczne byłoby zaproszenie na te spotkania kapłana, który miałby czas, aby koordynować te działania, proponować tematy, zapraszać do rozmowy i kierownictwa duchowego.

4. Duszpasterstwo związków niesakramentalnych

Na poziome każdej diecezji wyznaczyć oficjalnego duszpasterza osób rozwiedzionych i żyjących w powtórnych związkach, który z ramienia biskupa diecezjalnego będzie koordynował posługę duszpasterską i informował na bieżąco biskupa o sytuacji.

5. Przygotowanie duszpasterzy rodzin – seminaria

Podczas Synodu wielokrotnie pojawiał się temat skutecznego przygotowania alumnów do podjęcia posługi duszpasterzy rodzin. Duszpasterstwo rodzin musi toczyć się na poziomie parafii i jest częścią normalnego posługiwania i funkcjonowania parafii. Dlatego należy wprowadzić we wszystkich seminariach przedmiot: Duszpasterstwo rodzin. Wymiar godzin należałoby skonsultować z Radą do spraw Rodziny KEP oraz rektorami seminariów. Myślę, że należałoby wprowadzić 30 godz. Wykładów, co oznacza minimum 1 godz. tygodniowo na piątym roku studiów przez cały rok akademicki. W formację należałoby zaangażować także małżeństwa, które mogłyby prowadzić spotkania dotyczące teologii ciała także w wymiarze informacyjnym na temat naturalnych metod planowania rodziny. Wszyscy alumni powinni otrzymać informację, gdzie i do kogo mogą się zwrócić lub odesłać małżeństwa z problemami.

6. Ogłoszenie Tygodnia Rodziny

Myślę, że dobrym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie w kalendarz działań Tygodnia Rodziny (najlepiej w miesiącach letnich) na poziomie ogólnopolskim. Byłoby wskazane, aby organizacją takiego tygodnia zajęły się wspólnie: parafia, gmina, organizacje społeczne, pro life, ruchy i stowarzyszenia katolickie rodzinne. Chodziłoby nie tylko o przekaz informacji, ale zorganizowanie warsztatów, zagospodarowanie czasu tak, aby rodziny mogły go spędzić razem. W ramach tego tygodnia można organizować kampanie społeczne uwrażliwiające na konkretne problemy rodzinne.

Warto dodać, choć nie mieści się to bezpośrednio w działaniach stricte duszpasterskich, że w obecnych czasach nie wystarczy podejmować dobre działania, ale trzeba je nagłaśniać. Potrzebne jest zaistnienie w przestrzeni masowej komunikacji (szczególnie internecie i prasie), by ułatwić osobom szukającym pomocy, trafienie do odpowiednich ludzi i placówek.

2.

Czcigodni Księża, Szanowni Państwo,
serdecznie dziękuję wszystkim obecnym na posynodalnym spotkaniu, które odbyło się w ubiegły piątek (27 listopada br.) w Częstochowie. Dziękuję za podjęty trud podróży, a szczególnie za cenne głosy w dyskusji.

/...../
Dla tych z Państwa, którzy nie mogli być na spotkaniu, informacja o podjętych tematach:

1. Katechezy przedmałżeńskie i przedślubne – odejście od praktyki bardzo krótkiego przygotowania do sakramentu małżeństwa i życia rodzinnego (katechezy tzw. weekendowe). Alternatywą mogą być katechezy prowadzone przynajmniej przez dwa weekendy w odstępie ok. jednego miesiąca pomiędzy jednym a drugim spotkaniem.

Propozycje reorganizacji ilości godzin katechez przedmałżeńskich i przedślubnych na poziomie diecezji.

2. W porozumieniu z Konferencją Rektorów Seminariów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych w Polsce wprowadzenie we wszystkich seminariach zajęć obejmujących tematykę duszpasterstwa małżeństw i rodzin w wymiarze 30 godzin rocznie (wykłady + ćwiczenia).

3. Nabożeństwo do Świętej Rodziny – zachęta do wprowadzenia praktyki nabożeństwa do św. Rodziny w parafiach, modlitwa za rodziny i z udziałem rodzin z częstotliwością przynajmniej raz w miesiącu. Możliwe jest także prowadzenie raz w tygodniu nabożeństwa do św. Rodziny na wzór nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Można wykorzystać materiały opracowane przez siostry ze Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu.

4. Inicjatywa utworzenia przy Radzie Ministrów zespołu złożonego z ekspertów, przedstawicieli rodzin oraz innych środowisk troszczących się o promowanie wartości małżeństwa i rodziny. Zespół miałby się zająć szeroko rozumianą polityką prorodzinną.

5. Planowane działania ruchów obrony życia na rzecz przyjęcia przez Parlament Rzeczypospolitej Polskiej ustawy antyaborcyjnej wprowadzającej w Polsce całkowity zakaz dokonywania aborcji.

6. Dzień Świętości Życia w 2016 r. będzie obchodzony 4 kwietnia. Warto zorganizować obchody pod kątem ww. inicjatywy obywatelskiej.

7. Propozycje: wprowadzenie Tygodnia Rodziny (jaki charakter wydarzeń, termin itp.) oraz zorganizowania ogólnopolskiego kongresu rodzin (nie tylko miejsce spotkania, ale też wypracowania wspólnych inicjatyw i rozwiązań w zakresie duszpasterstwa rodzin).